

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za ostanila plačuje se od štiritopne petiti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Abstinenca goriških deželnih poslancev.

Precej časa je že tega, kar so goriški slovenski poslanci nastopili pot abstinence in s tem onemogočili delovanje dež. zbora. Kar je bilo v naših močéh, storili smo vse, da jim utrdimo stališče in ohranimo zaupanje in zategadelj pričakujemo, da ne bode zamere, ako sedaj, ko so razmere postale nekam kritične, o tej stvari spregovorimo odkritosrčno besedo.

Mori nas namreč skrb, če so poslanci prav storili, ko so začeli abstinenco. Javnost še sedaj ne ve natančno, kateri vzroki so napotili slovenske poslance, da so začeli abstinenco, in ne more presoditi, je-li to bila jedina pot, ki je ostala odprta zastopnikom slovenskega naroda. To je danes tudi že postranska stvar, glavno je, da si odgovorimo na vprašanje, če je trdno upati, da bode imela abstinenca uspeh in da bo nje konec zmaga slovenskih zahtev.

Na to vprašanje pa si ne upamo odgovoriti z določnim: da, akopram je mogoče, da se motimo. Abstinenca je v obče dvorezen nož in jako nevarno orožje za vsako stranko, katera to orožje v roko vzame, sosebno nevarno pa pri nas Slovencih, ker naši volilci še niso Čehi, še niso politično tako vzgojeni kakor češki in ker so tudi naše gospodarske razmere take, da sila težko prenašajo abstinenco, kakor svedoči učiteljsko gibanje na Goriškem.

Ni dvoma, da je v gotovih razmerah prav v goriškem deželnem zboru abstinenca najboljše sredstvo, prisiliti vlado, da ugodí oglašnim zahtevam, ker postane deželni zbor nesklepčen, kakor hitro ga zapusté slovenski poslanci. To pa velja le takrat, kadar se spravi vlado z abstinenco v največjo stisko, iz katere si drugače ne more pomagati, kakor s kapitulacijo.

Na to so gotovo računali tudi slovenski poslanci goriški, ali to se jim je izjalovilo. Šele nekaj tednov je tega, kar je bila vlada v veliki stiski in je sklicala deželni zbor, da sklene udanostno adreso cesarju in oprostitev personalne do-

hodarine deželnih naklad in dosegla je svoj namen s pomočjo knez nadškofa, kateri ji gotovo tudi v drugih jednacihi prilikah priskoči na pomoč. S tem je zadan abstinenca slovenskih poslancev jako hud udarec, kajti to je dokaz, da so z abstinenco pač zamogli ustaviti delovanje dež. zbora, drugega pa niso ničesar mogli opraviti in tudi v prihodnje ne bodo mogli, zlasti ker ima vlada za vse slučaje na razpolaganje še § 14., s katerim se da vse opraviti.

S tem še nikakor nečemo reči, da vladi abstinence slovenskih poslancev ni skrajno neljuba. Brez dvoma želi, da bi dež. zbor redno funkcioniral in istotako je brez dvoma, da bo to skušala doseči pri prvi priliki. Na to pač ne gre več računati, da bi odnehala in se udala abstinenca ter preširno laško stranko vrgla ob tla, ko si lahko pomore na drug način, dokler ne pride zopet v kako večjo zadrego.

V tako zadrego pa morda zopet več let ne pride, a da bi deželno gospodarstvo moglo toliko časa prenašati abstinenco, tega ne moremo verjeti. Tudi slovensko prebivalstvo na Goriškem ima potrebe, katerih ne bo hotelo dlje časa podrežati višjim narodnopolitičnim ozirom. Kakšen položaj nastane, ako odpadejo vsled abstinence vse deželne podpore v razne gospodarske, cestne in druge namene, to si ni težko predstavljati. Saj poznamo svoje ljudi, sicer pa kaže to učiteljsko gibanje na Goriškem. Učitelje je minila njihova uprav angeljska potrpežljivost. Regulacija njihovih plač je tako pereče vprašanje, da se ne da odlašati. Ako se bo tudi večina učitelstva uklonila narodni disciplini, nekateri se ne bodo, in že to bi moglo imeti zle posledice.

Kolikor dlje bode trajala abstinenca, toliko večja bo nezadovoljnost mej prebivalstvom. Ako bi bila Goriška bogata dežela, bi prebivalstvo dosti laglje prenašalo abstinenco, ali dežela je revna in razmere so take, da občuti prebivalstvo izostajanje dež. podpor itd., dosti hujše kakor drugod. Kdo nam jamči, da vlada na to ne računa, da ne čaka trenutka, ko bo nezadovoljnost dosegla vrhunec, in da

potem z novimi volitvami ne poskusi, omogočiti funkcioniranje dež. zbora. Naj se pri tem pridruži uradnikom še tu in tam kak učitelj, gre vse v nič in slovenstvo na Goriškem bo zopet za dolga leta izročeno na milost in nemilost laški stranki.

Vse te okoliščnosti nam usiljujejo mnenje, da bi bilo morda najbolje, ako bi slovenski poslanci opustili abstinenco in se vrnili v deželni zbor. To bi ne bila zanje nikaka kapitulacija, saj si vlada lahko tudi brez tega pomore, in saj lahko tudi v dež. zboru preprečijo vse, kar je slovenskemu prebivalstvu na škodo, bodisi z obstrukcijo ali s tem, da se od slučaja do slučaja absentirajo in naredé dež. zbor nesklepčen.

A tudi na pozitivne uspehe smejo računati, kajti knez nadškof je s tem, da je vladi jedenkrat priskočil na pomoč, prevzel moralno dolžnost, da priskoči eventualno na pomoč tudi slovenskim poslancem in jih ne sme na cedilu pustiti.

To so momenti, kateri po našem mnenju govoré za opustitev abstinence. Dobiti pa je lahko še drugih. S tem, da smo svoje misli povedali, pa nečemo goriškim slovenskim poslancem usiljevati svojega mnenja, niti jim dajati nasvetov. Zaupamo jim popolnoma, prepričani smo o njih dobrih namenih, o njih čistem rodoljubju, in zato se bomo tudi še nadalje držali stališča, na katerem smo stali doslej in jih podpirali, naj se odločijo za opustitev abstinence ali za nje nadaljevanje.

V Ljubljani, 7. novembra.

Ministerstvo desnice. Brnskemu „Hlasu“ se poroča z Dunaja: S strani, katere zveze z najvišjim faktorji države garantirajo popolno zanesljivost, se nam zatrjuje, da je — naj se kombinira kakorkoli — ugodni razvoj notranjih državnih razmer zavisen le od trdne sloge in vztrajnosti na desnici. Sedanja politika ni le izraz volje grofa Thuna, nego višje volje. Gre istinito sedaj zato, da se spremeri ministerstvo polagoma v parlamentarno ministerstvo desnice.

LISTEK.

Coeur-as.

Spisal Jean Richepin.

Ti vražji Rusi imajo zares vse drugačne močgane, kakor mi Francozi! Vsled njih rafinirano civilizovane, hkrati barbarske naravi ravnaajo z ljudmi in stvarmi povsem neobičajno, v njih bitju je vedno toliko nepričakovane, neverjetnega, ne navadno čudnega, da nas vsakokrat iznenadijo, celo tedaj, ko že mislimo, da nas njih dejanje in nehanje v ničemer več ne more presenetiti.

Tako sem se včeraj nad vse čudil Borisu Mirksovu, kateri mi je z najmalomarnejšim, povsem brezbrzišnim glasom pripovedoval o silno čudnem koncu svojega ljubkovanja s kneginjo Z...

In vendar, ako je kje na svetu Rus, kateri se je starega Rusa povsem otrešel, ako živi kje popolnoma „neruski“ Rus, Moskvanec, katerega lahko lupiš, ne da bi našel le malce kazaka v njem, kazak, v katerem ni niti atoma medveda, ako je v Parizu Parižan, ki živi pristno pariško, skeptično, lahko-mišljeno, vsemu romantizmu nasprotno in popolnoma à la „fin de siècle“, moram priznati, da sem vse to našel pri lepem plavolasem Borisu. Pravi čudak to! Njegov obraz je obraz voščenihi podob, kakor je tudi njegov srce povsem voščeno, nezmožno velikih čustev in strastij. Sicer pa je Boris prav

ljubezniv človek, kateri celo druge oživlja, se ve, ako mu njegova ljubezniva sebičnost to pripušča. Vsled svoje lepe lehkomišljenosti gleda vedno le najmilejšo stran življenja, in priznati se mora, da je vedno izvrsten tovariš, kateri se s prijatelji nikdar ne prepira in ni uporen. Njegov dušni mir je uprav krasen. Ali morda sploh nima duše? —

Tako sem se predvčerašnjim razmišljal o Borisu. Danes? Vražji dečko, kdo bi bil o njem kaj takega verjel?! Kako nas je umel varati! Zdi se mi naravnost nemogoče, da bi bil doživel baš on kaj tako nenavadnega in neverjetnega. Parblen! Kadar mislim na to, poliva me zona po hrbtu!

„Gotovo poznate kneza Z..., vsaj po njegovem renomeju,“ mi je dejal predvčerašnjim Boris. „Ah, c'est un joueur fieffé!“ Mrtvouden je, in večno na svoj naslanjač priklenjen, živi jedino le svojim kartam. Njegove slabotne roke imajo le toliko moči, da drže karte in jih izigravajo. Toda njegov duh je ostal nad vse čist in dalekoviden. Nihče ne ve kombinacije ecartéja bolje nego on. Ecarté je knezu najljubša igra, igra, pri kateri ostanejo najbolj preračunjeni umetni zavinki v ravnotežju s samim slučajem, ako jo človek ume razumno igrati. Priznati je treba, da se knez Z... glede ecartéja lahko meri z Moltkejem.

In kneginja? Kateri Parižan ne pozna kneginje Z... in njene zgodovine? Ko me je milostno

sprejela mej svoje, bil sem že njen dvajseti odlikovanec!! Dvajseti namreč mej važnejšimi, drugih ne šteje. Ah, ne očitam jej ničesar; Dieu m'en garde! Ona je, kar je. Končno, ako ima žena takega moža, kakoršen je knez, potem ji je vse dovoljeno, kaj ne? Zlasti, ker je knez v tej zadevi že od nekdaj jako filozofično sodil. Delal se je vedno, kakor da ne vidi in ne sliši ničesar. Ako se je govorilo v njegovi prisotnosti o kakem varanem soprogu, vprašal je navadno:

„L' — a — t — il vu?“ —

In ako je kdo odgovoril: „Ne“ — potem je pristavil:

„Potem ni bil varan. Stvar je namreč taka, kakor pri kartah. Človek je le takrat goljufan in okraden, ako to sam opazi.“

No, in priznati je treba, da je bila kneginja obzirna, vkljub temu, da se je slabo vedla. Zavrnila je vsak eklat, navidezno ni nikdar kršila dostojnosti, umela je vselej neopažena izprazniti čašo ljubezni do dna. Ako je bil knez z ozirom na svoj preudaren talent v kartanji pravi Moltke, zaslužila je kneginja glede raznih načinov varanja ime Roberta Hondina.

* * *

Toda ni ga, žalibog, niti jednega, če tudi še tako umnega eskamoteurja, kateremu se bi ne bil umeteljni čin nikdar ponesrečil. Za to treba le ne-

Dve struji v mladočeskem klubu. V „Gazeti Narodowi“ poroča posl. Th. Merunowicz o razmerah v mladočeskem klubu. „Dasi predsedstvo in večina kluba lojalno podpirata politiko večine ter želita rešitev popravljenega nagodbe parlamentarnim potom, hočejo radikalni elementi, da se nagodba vrže. Argumentirajo namreč tako-le: Ako se nagodba zavrže ter bo drž. zbor že četrtrič domov poslan, postane bankrot tudi decemberska ustava in ž njo vred duvalizem. Potem pa postane Avstro-Ogerska federativna država, v kateri bo imela Češka ugodnejše stališče. To prepričanje je vzrok, da vlada v češkem klubu nesoglasje. Zmerni elementi pa nočejo staviti vsega na jedno karto ter so predložili zategadelj vladi seznam svojih najnovejših želja.

Program mirovne konference je baje že sestavljen. Napravil ga je ruski zunanji minister, grof Muravjev, pregledal in popolnil pa ga je sam car. Program se predloži baje šo ta mesec vladam v podpis. Poročila o pripravah mirovne konference, katere želi vsak omikanec, so postala sumljivo redka in kratka. Pri sedanjih veliki napestosti mej Francijo in Anglijo je le želeli, da se obistini konferenca čim prej.

Princ Jurij, bodoči princ-guverner na Kreti, pojde baje že koncem tega meseca v Kanejo. Rуска stacijska ladija v Pireji ga popelje na otok. Vojaški in civilni biro guvernerja bo vzet izključno izmej Krečanov. V Atenah upajo, da odlože krečanski kristjani še pred prihodom Jurija svoje orožje. Že doslej so odložili nad 4000 pušk.

Afera Dreyfus. V torek, t. j. jutri se začne pred kasacijskim dvorom preiskava Dreyfusove obsojbe in najprej se zaslišijo kot pričje petorica bivših vojnih ministrov, Mercier, Billot, Zarlin-den, Chanoine in Cavaignac. Ti se bodo sklicevali pri svoji izpovedi na „tajni dossier“, v katerem so baje neovržni dokazi o Dreyfusovi krivdi. Nato bo zahteval kasacijski dvor, da se odpre in predloži ta misteriozni dossier, ki je že jedino pribežališče protirevizionistov. Ako ga izroči Dupuyjevo ministerstvo, potem ni dvoma, da se dokaže neovržno krivda ali nedolžnost stotnika Dreyfusa. Polkovnik Picquart je še vedno v preiskovalnem zaporu in vojni minister Freycinet se še ni odločil, da ga izpusti.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. novembra.

— (Osebnosti.) Višji davni nadzornik g. Ivan Lončar je imenovan finančnim svetnikom, davčni nadzornik gosp. Ivan Kalan pa višjim davčnim nadzornikom.

— (Občinski svet) imel bo v torek, 8. novembra, ob petih popoldne v mestni dvorani redno sejo. Dnevni red: I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. II. Pravne in personalnega odseka poročila: o vlogi stavb-

rodne ali človeku nenaklonjenega kuma, in nesreča je tu. Tako smolo sva imela midva.

Kneginja je imela hišino, rojeno ciganko. Bila jej je udana kakor ukročen panter. Da, ukročen pač, toda, žal, panter!!

To dekle mi je dejalo — sam Bog vedi zakaj — nekega večera:

„Je t' aime.“

Glasno sem se zasmel.

„Je t' aime,“ je ponovila trmoglavo, „in sicer že dolgo. Ne maram, da bi barino (gospo) skrivoma obiskoval!“

Vkljub strastnemu akcentu, s katerim je naglašala ta „Je t' aime,“ vkljub pogubonosnemu blisku njenih rumenih oči, nisem videl ničesar, kakor nje rumeno blede obraz; ni mi ugajala, in zasmel sem se še glasnejše nego prej. Mislil sem, da je pila preveč kumisa. Porinil sem jo radi njene nezavednega stanja lahno, milostno na stran ter hotel vstopiti v sobo kneginje, dasi je tudi meni šampanjec nekoliko omeglil razum.

„Tu ne veux pas?“ je vprašala mej tem, ko se je naslonila na moje rame ter pritisnila ustnice na moje roko. „Tu ne veux pas, vraiment donc?“

In ko sem se še vedno smejal, ko sem se moral še bolj smejati nego prej, vzravnila se je z zobmi škripaje, odprla burno vrata kneginjinega budoarja ter sikala s strastno se tresočim glasom:

„Tu t' en repentiras, barin, tu t' en repentiras!“ — („Žal ti bode, gospod!“) (Koniec prih.)

nega podjetnika Karola Wagenführerja glede nove kolavdacije vodnjaka za mestno elektrarno; o sklenitvi nove pogodbe mej plinovo družbo in mestno občino. IV. Mestnega magistrata poročilo o napravi nove ledenice pri mestni Švicariji. V. Finančnega odseka poročila; o prošnji hišne posestnice Terezije Male o zadevi izplačila 3% nega posojila; o poročilu mestnega magistrata v zadevi zadnjega žrebanja mestnega loterijskega posojila. VI. Stavbnega odseka poročilo o uravnavi jednega dela Gospodskih, Salendrovih in Križevniških ulic ter Valvazorjevega trga. VII. Policijskega odseka poročila: o prošnji prodajalcev premoga za odpravo predpisa o plombovanju vreč; o prošnji prevozniske zadrage, da bi se prevozniki odvezali od dolžnosti postavljati vozove k osebnim vlakom na Dolenjski kolodvor; o poročilu županovem v zadevi prekupovanja in o navodilu za tržnega nadzornika. VIII. Kuratorija mestne višje dekliške šole poročilo o uspehih te šole v letu 1897./98. IX. Klavničnega ravnatelja poročilo glede potrebnih poprav pri električni razsvetljavi mestne klavnice. X. Finančnega odseka poročilo o prošnjah za podjetje.

— (Pariška razstava l. 1900 in Slovenci.) Na povabilo župana Hribarja sešlo se je v soboto več gospodov v mestni dvorani na posvetovanje o prireditvi skupnega izleta Slovencev na pariško svetovno razstavo l. 1900. Ta razstava bo tako veličanska, da je take svet še ni videl. Tudi naša država bo dostojno zastopana, in sestavljen se je pod predsedstvom grofa Harracha poseben odbor, kateri priredi v okviru svetovne razstave tudi etnografično, v katerem oddelku bodo tudi Slovenci primerno in častno zastopani. Na obisk te razstave se pripravljajo vsi narodi. Posebne priprave delajo Hrvatje, Čehi in Poljaki, da pojdejo skupno v Pariz, kar bo za udeležnike pripravnejše in cenejše, nego potovanje posamič, zlasti če se uvede plačevanje v mesečnih obrokih, se bo mogel marsikdo izleta udeležiti. Z ozirom na vse to, kar govori za skupen izlet Slovencev na pariško razstavo, je župan Hribar predlagal, naj se izvoli poseben odbor, kateri naj stvar v roke vzame. Po kratki razpravi, katere so se udeležili cesarski svetnik Murnik, kanonik Sušnik, dr. Krisper, ravnatelj Šubic in inženir Pavlin, je bil izvoljen naslednji odbor: načelnik župan Hribar, načelnikov namestnik ces. svetnik Murnik, člani kanonik Sušnik, notar Plantan in dr. Krisper.

— (Izpraševalna komisija za ljudske in meščanske šole.) V to komisijo so poklicani za dobo treh let gg. ravnatelj Fr. Hubad (načelnik), prof. Jakob Vodeb in prof. Vilib. Zupančič (načelnikova namestnika), profesorji Fr. Levec, Ant. Črnivec, Fr. Orožen, Vilj. Halada, Ivan Macher, Ant. Funtek, Iv. Benda ter Anton Dekleva in učitelj Ant. Maier.

— (Nova opereta.) Odkar je začelo naše slovensko gledališče resno in v večjem obsegu gojiti opero, je izginila vesela in lahkotna opereta skoraj popolnoma s pozorišča. Oglasiti pa so se začeli zopet glasovi po opereti, ki naj pomnoži raznovrstnost repertoarja ter bodi namenjena tudi onim slojem, ki ljubijo glasbo, a katerim je operna muzika pretežka. Intendantca je nabavila zategadelj francosko 4 dejansko opereto Rogerja „Klarica na vojaških vajah“. Ta opereta se odlikuje po jednodnem, zanimivem in zelo živahnem dejanju ter po gracijozni, pikantni glasbi. Posamezne pevske točke postanejo gotovo že po drugi predstavi popularne. V opereti nastopita ženski, moški in mešani operni zbor ter pojo glavne vloge g. Polakova (Klarica — huzar), gđ. Štastna (Berenice), g. Housa (Michonet), g. Prejac (Vivarel), rež. g. Inemann, g. Fedyczkowski in g. Lovšin. Opereta je izvrstno naštudirana ter se bo vsekakor prav dobro predstavljala. Nadejati se je torej jutri, v torek mnogobrojnega obiska.

— (Slovensko gledališče.) Narodne igre s petjem vedno izvrše dvojni svoj namen: zabavajo najširše občinstvo in polnijo gledališče. O tem smo se prepričali tudi včeraj. Uprizorili so nam drugič v letošnji gledališki sezoni „Jurčkove sanje“, ki smo jih že ob prvi predstavi nekoliko natančneje ocenili, da se nam ne zdi danes potreba in dolžnost, o igri sami kaj več govoriti. Temu ali onemu igra ne ugaja, toda ob nje dobrem igranju in lepi uprizoritvi zabava se, kratkočasi in uči sto in sto drugih gledalcev. Veseli smo tega sami in složno priznanje, dejali bi „vox populi“, omaje tudi črnogledost, nezaupnost in strogo sodbo posameznikovo, da začne soditi take in jednake igre tudi po njih dobri in ne samo po njih slabi vrednosti. Saj je

znano, da imajo nekateri lastnost, iskati samo napake... „Jurčkove sanje“ so včeraj igrali — nedeljsko, t. j. tako, da je bilo igranje in petje in pleskanje prikladno razpoloženju ogromne večine onega občinstva, ki je zasedlo sinoči gledališče do zadnjega kotička. Jurček je bil g. Vl. Housa, in sicer mnogo boljši nego prvokrat. Igral je boljše; govoril boljše in pel je boljše — tako da sodimo, da se je g. Housa že udomačil na slovenskem odru. Zadržica v tretjem dejanju se mu je prav dobro podala. K popolnemu uspehu njegovih sanj mu je izborna pomagala z izvrstno igro in ljubkim petjem gospa Polakova, ki jo je veselo gledati na odru. Z g. Housa sta žela večkrat poseben aplavz in sta morala v tretjem dejanju ponoviti originalno polko. G. Inemann je pogodil kot zadnji Bonifacija prav izborno ter je zbujal zlasti v prizorih z gospo Danilo, ki je bila v vsakem oziru klasična Suzana, mnogo prestrnega smeha in specialnega pleskanja. Prav dobra je bila gđ. Slavčeva, samo v drugem dejanju bi igrali Efrizino na njenem mestu resnejše, v tretjem in četrtem aktu pa bi oblekli preprostejšo krilo. Svila in beračenje menda ne sodita skupaj. Ugajal nam je tudi g. Prejac v vseh različnih ulogah in maskah. Ulogo je natančno naštudiral ter pel v tretjem dejanju lastno kompozicijo „Domovini“ mnogo boljše nego prvokrat. Tako je prišla skladba tudi do veljave. Prejčeva skladba je prav srečna in ljubka pesem, ki zveni nekako domače, prikupno in ki je na čast mlademu skladatelju. Ostale manjše vloge so izvršili dobro in primerno gg. Deyl, Danilo, Verovšek, Šturm in Lovšin ter gospici Ogrinec in Bitenc. Gđ. Štastna je pela v drugem dejanju „Zadajo rožo“ iz „Marte“ ter je žela za svoje prelepo petje mnogo glasnega priznanja. Ta gospica si pridobiva z vsakim nastopom večjih simpatij. — Zbor je bil dober v živahni igri, manj v petju. Prepričani smo, da bodo „Jurčkove sanje“ še napolnile gledališče. Morda bi bilo prav, da jih kdaj uprizore popoldne, da si jih ogleda tudi mladi svet.

— (Slovensko učiteljsko društvo o Ljubljani) je priredilo svojim členom in prijateljem v soboto v „Narodnem domu“ društveni večer, ki je bil mnogobrojno obiskan. Društveni predsednik, g. Juraj Režek je otvoril večer s preskrbljenim pozdravom, izrazil veselje nad toliko udeležbo ter naprosil g. predsednika, prof. Fr. Leveca, naj prične s svojim poročilom. G. nadzornik Levec je potem poročal o svojem letošnjem potovanju v Gradec, na Dunaj in v Prago, da si ogleda uredbo šol v teh mestih in posebe še jubilejsko razstavo na Dunaju. V soboto je razvil g. prof. Levec v velezanimivem in temeljitim predavanju natančno sliko graškega šolstva, prihodnjič bo pa takisto opisal šolstvo dunajsko in praško ter zlasti šolski oddelek jubilejske razstave. G. nadzornika je zahvalil za interesantno poročilo g. Režek ter mu pripil krepko zdravico. V drugem delu društvenega večera se je razvila prav domača zabava, ki so skrbeli zanjo izborni učitelji-pevci. Mej udeleženci smo videli deželna poslanca gg. Kleina in Šubica, ravnatelja Hubada z nekaterimi učiteljskimi in srednješolskimi profesorji, predsedstvenega tajnika g. E. Lahe, nekaj zunanjih učiteljev in učiteljic ter malone vse ljubljansko učiteljsko.

— (Himen.) Poročil se je včeraj gospod Iv. Frelj, deželni računski ofic., z gospico Fani Kobilca, hčerko dobroznane tukajšnje narodne rodbine. Častitamo. — Gosp. Rajko Justin, nadučitelj v Sremah, se je poročil z gđ. Marijo Puppis, učiteljico v Košanah.

— (Obrotno gibanje v Ljubljani.) Tekom meseca oktobra pričeli so v Ljubljani izvrševati obrt in sicer: Turk Josip, Radeckega cesta št. 3, prodajo premoga; Ditrich Anton, Marije Terezije cesta št. 2, trgovino s pivom; Češnik & Milavec, Lngarjeve ulice št. 1, trgovino z maunfakturnim blagom; Weixel Marija, Tržaška cesta št. 12 a, prodajo kuhane kave in čaja; Janc Josip, Gradišče št. 5, trgovino z mešanim blagom; Sattler Franc, Dunajska cesta (mestna artilerijska vojašnica), gostilničarski in krčmarski obrt; Schiffer Marij, Sv. Petra nasip št. 47, prodajo čaja; Kotar Ivan, Emonska cesta št. 10, fotografski obrt; Pavle recte Kindl Terezija, Vegove ulice št. 10, prodajo drv; Kunej Alojzij, Dolenjska cesta št. 4, mesarski obrt; Huber Jakob, Gosposke ulice št. 10, stavbno in pohišno mizarstvo; Grando Franc, Vodmat št. 108, branjarijo in trgovino s pivom v steklenicah; Poljšak Ivan, Vodmat št. 18' prodajo živil; Grum Franc, Kolo-dvorske ulice (na prostem), pečenje in prodajo kostanja. — Odpovedali pa so svoj obrt: Smrekar Neža, prodajo šolskih in molitvenih knjig, papirja, pisalnih in risalnih potrebščin; Škrabec Marija, prodajo kleparskega blaga; Grum Franc, izdelovanje sodovice; Homan Marija, prevažanje blaga; Cigoj Ivan, mizarski obrt; Perko Antonija, branjarijo; Kopač Jakob, kramarijo; Poljšak Ivan, prodajo živil. — Gostilniški obrt v „Narodnem domu“ vzel je v najem Ivan Mayr, v kasini pa Ludovik Fantini.

— (Mila jesen.) Čislana prijateljica našega lista nam je poslala iz Borovnice krasne dozorele malnice in svežo resedo v dokaz, kako mila jesen je tamkaj v novembru. Topla zahvala prijazni dami na njeni pozornosti!

— (Odbor občine Šmihel-Stopiše) je v seji dne 3. novembra t. l. soglasno sklenil odposlati peticiji za ustanovitev vseučilišča in nadsodišča v Ljubljani. Naj bo ta občina za vzgled tistim, ki se še vedno niso oglasile!

— (Osebnost.) Deželni svetnik in vodja okr. glavarstva v Ajdovščini gosp. Mihael Gabrijelčič je imenovan deželni svetnik svetnikom pri okrožnem sodišču v Gorici.

— (Kaznjiva neprevidnost.) Piše se nam: Včeraj zjutraj je v Šiški umrlo neko dekle za legarjem. Zdravniki in županstvo so odredili, da je umrlo takoj prenesti v mrtvašnico, a neke brumne ženske so izvršitev tega naloga samovoljno preprečile. Mrljica je ostala v hiši in ljudje so ga hodili kropiti. Iste ženske so tudi odločile, da bo pogreb včeraj ob pol 5. uri popoldne. Čakale so dve uri na duhovnika, a ker ga ni bilo, so krsto zopet odprle in mrljica zopet položila na mrtvaški oder. V dotični sobi je vso noč sedelo mnogo ljudi in je valed tega prav lahko mogoče, da se kužni legar razširi. Danes je županstvo poskrbelo, da se mrljica eventualno s silo prenese v mrtvašnico. Oblastva naj skrbe, da se bodo ljudje veljavnih zakonov natančno držali in naj proti krivcem strogo postopa.

— (Uvaževanja vredna pojasnila k vodovodnim projektoma mesta Kranja) se glasi naslov brošurice, katero je izdal in založil gospod Tomo Pavšlar v Kranju. Pisatelj se poeuguje za to, naj bi se vodovod napravil po projektu delniške družbe za vodovode na Dunaju in ne po projektu prof. Hraskega. Trije odlični strokovnjaki, nadinženir Žužek in inženirja Pavlin in Sbrizaj, katerim sta bila predložena oba projekta v presojo, so se sicer jako neugodno izrekli o projektu delniške družbe za vodovode in priznali, da ta načrt nima nikake realne podlage, a pisatelja brošure to ni prepričalo, nego je on mnenja, dasi je nestrokovnjak, da je ta načrt najboljši. Kakor mu ne inponirajo inženirji, tako ne inponirajo njemu in njegovim somišljenikom poklicano zdravstveno oblastvo. To je izreklo, da bi bila voda po tem projektu slaba. Odgovor na to iz stranke g. Pavšlarja se glasi: Ne! zdravstvena oblast reče kar hoče, mi pa vendar vemo, da bi bila voda dobra. Da bi g. Pavšlar načrt delniške družbe za vodovode dobro in prepričevalno zagovarjal, tega kraj najboljšje volje ne moremo trdit, najslabše pa zagovarja g. Pavšlar samega sebe v predgovoru, ko se brani proti očitju, da je njegov boj za projekt delniške družbe za vodovode le spekulacija. Gosp. Pavšlar je radi tega močno ogorčen prav tako, kakor je bil ogorčen takrat, ko si je, čuši da hoče Ljubljana porabiti za električno vodno silo, zagotovil predkupno pravico, da bi bila Ljubljanska občina morala vodne sile kupiti od njega in jih krvavo plačati. Gospod Pavšlar naj ne zameri, ako tudi glede vodovoda v Kranju ne verujemo v njegovo nesebičnost.

— (Tatvina.) V Črmošnjicah je gostilničar Ivan Penca dal svoji ženi denarnico, v kateri je bilo 300 gld. Žena jo je nesla v sosedno sobo in jo vrgla na posteljo. Pol ure pozneje ni bilo denarnice nič več najti. Kdo jo je ukradel, še ni dognano. Na sumu sta dva Hrvata, ki sta bila takrat v hiši, mogoče pa je tudi, da kdo izmej poslov.

— (Ponesrečil) je te dni znani tesarski mojster Burja iz Zasipa pri Gorjah. Padel je z 4/5 metra visokega zidu in se ubil.

— (Roparski napad.) Iv. Bežek iz Predjame je z roparskim namenom napadel ponočnega čavaja Ivana Petroviča iz Bukovja pri Postojni. Iztrgal mu je helebardo iz rok in kličoč: „denar sem“ Petroviča ž njo vdaril po glavi tako, da ga je podrl in da se je helebarda zlomila. Petrovič ni bil dobro zadet in je v temi mogel zbežati. Napadalec so aretovali.

— (Iz Št. Petra na Krasu) nam piše železniški vratar g. Fran Novák z ozirom na našo notico v štev. 250, da čista in spoštuje slovenski jezik, da svoje dolžnosti ne zanemara ter da kot vratar tudi v I. in v II. razredu izklicuje vse tudi v slovenskem jeziku, da pa za čas njegovega dopusta t. j. od 1. do 16. oktobra za vratarsko službovanje ni odgovoren.

— (Nemška olikanost) Iz Celovca se nam poroča z dne 5. t. m. Znano je, da je ljubljanski škof dr. Jeglič odšel za nekaj časa v Rim. Na svojem potovanju skozi Maribor ustavil se je tudi pri celovškem knezoškofu dr. Kahnu, pri katerem je v četrtek tudi prenočil. Tukajšnji nekateri mladiki so ga pozdravili pozno v noč s kamenjem (!). Tako namreč piše sobotna „Kärntner Zeitung“, da so v petek v jutro dobili par kamenov v knezoškofijski palači. Taka olikanost je mogoča jedino le pri naših dobrih sosedih — Nemcih.

— (Poročil) se je gosp. Fran Sadnikar, trgovec v Celovcu, z gđno. Marijo Posod. — Gosp. Bernard Perko, uradnik južne železnice v Velikovem se je poročil z gđ. Minko Mešek iz Litije. Čestitamo!

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaju) priredi v četrtek, dne 10. t. m. svoj II. redni občni z nastopnim dnevnim redom: 1.) Čitanje zapisnika I. rednega občnega zbora. 2.) Čitanje zapisnika občnega zbora bratskega društva „Tri-

glava“. 3. Poročilo odborovo. 4. Slučajnosti. Pri zabavnem delu čita tov. Mariček humoristični dogodek na S. ter poje pevski klub „Slovenije“. Lokal: Kastnerjeva restavracija „Pri magistratu“. Začetek točno ob pol 8. uri zvečer. Slovanski gosti dobro došli.*

— (Prva slovenska ladja.) V Trstu so te dni spustili v morje novo ladjo. Ta ladja je last narodne firme Gorup in je krščena na ime „Triglav“. Ladji je kumovala gospa Albertina Gorup. Morda se najde kaka brumna dušica, ki poreče, da to za slovenski narod nima prav nobenega pomena, da je kapitalistično podjetje in drugzega nič, mi pa smo mnenja, da pomenja to za slovensko trgovino in podjetništvo lep napredek in da bi bili Slovenci dosti na boljem, če bi le imeli kaj več takih in podobnih podjetij. „Triglavu“ želimo obilo sreče na vseh potih širom morja!

— (Neprijetno iznenadenje.) „Edinosti“ pišejo: Čujte, kaj se je pripetilo minolo soboto na tukajšnji pošti. Neki priprost človek je prinesel na pošto zavitek. Ker pa ta zavitek ni bil zavit dobro in po predpisih, vrnil je uradnik istega nazaj dotičniku z opombo, naj zavitek popravi. Neki slučajno navzoč gospod je opazil, da je dotični človek, ki je prinesel zavitek, nekoliko v zadregi, ker ni vedel, kako bi popravil; nepoznanec je opozoril torej uradnika, naj vendar pouči tega človeka, kako mu je urediti in popolniti zavitek, a uradnik mu je odgovoril, da to ni njegova dolžnost in ako ima kaj proti temu, naj se pritoži do bližnjega kontrolorja. In tako je tudi storil oni slučajno navzoči gospod. Pa tudi gospod kontrolor je odgovoril pritoževalcu istotako: da to ni uradnikova dolžnost. In ko je dotični gospod ponovil, da uradniki bi vendar morali iti strankam na roko — seveda, kolikor je mogoče — odgovoril mu je g. kontrolor: Ako imate kaj proti temu, pritožite se do višjega ravnatelja. Dotični slučajno navzoči gospod pa ni hotel iti do višjega ravnatelja, ampak vzel je iz svoje listnice vizitnico ter je pomohl isto poštenu kontrolorju rekši: „Jaz nimam časa sedaj, da bi se mudil z višjim ravnateljem; prosim pa, da bi šli vi k njemu s to mojo vizitnico in recite mu, da sem jaz ukazal, naj on pride (to je višji ravnatelj) poučiti dotičnega priprostega človeka, kako naj napravi zavitek, katera ima potem oddati na pošto!“ In čegavo ime je bilo na vizitnici? To so gledali debelo! Na vizitnici je stalo črno na belem ime Nj. ces. in kraljeve visokosti nadvojvode Salvatorja avstrijskega!!! Poslednji biva namreč te dni v bližnjih Miljah. To je bilo neprijetno iznenadenje za gg. uradnike! To je pač slika iz življenja, ki je vredna, da jo zabeležimo. Kdo ne bi mislil o tem na razne dogodke iz življenja cesarja Jožefa?!

— (Vinska letina v Istri.) Letos je bila dobra trgateg v južni Istri. Vsled izvanredne vročine je imelo grozdje dosti sladkorja in je posebno močno v okolici Vodejana, St. Vincenta in Kanfanara; izvrstno črno in belo vino se dobi po primerni ceni od 18 do 22 kr. Refoškati in muškati se tudi dobro kupi. Kupci vina, Slovenci, naj se oglašijo pri znanih rodoljubih in posestnikih vinogradov, Ante Mišanu, Filipanu v Kanfanaru in Ivanu Pujmanu v Dignanu, da ne padejo v pest našim za grizenim sovražnikom lahonskim mešetarjem, kateri bi je pripeljali zopet na njih škodo irendentovskim posestnikom. Svoji k svojim!

* (Najcenejša srečka) je — z ozirom na visokost dobitkov in velikost šans ter z ozirom na popolno sigurnost — gotovo srečka državne dobrodelne loterije. Zrebanje teh srečk se bo vršilo 15. decembra t. l. na Dunaju. Vsi dobitki, katerih je 12.034, se izplačajo v gotovini. Glavni dobitek znaša to pot 200.000 kron. Razen tega je še mnogo večjih dobitkov. Cela srečka — srečke se dobivajo skoro v vseh trafikah in menjalnicah — velja samo dva goldinarja.

* (Vsa obitelj obolela.) Na Dunaju je neki brivec, njegova žena in sedem otrok nakrat obolelo. Na koži so se pokazali rudeči izpuščaji. Vso obitelj so prepeljali v bolnico, kjer tudi najstarejši ljudje ne pomnijo, da bi se bilo že kaj takega pripetilo.

* (Samomorilec sredi ceste na Dunaju.) V soboto ob 1. uri popoldne sta šla po Schottenringu 52letni zasebnik Nikolaj Mitzki in neki bankir. Nakrat je Mitzki stekel in bankier za njim. Mitzki je imel v rokah revolver, s katerim se je hotel ustreliti, kar pa je hotel bankier zabraniti. Začelo se je ruvanje in revolver se je sprožil, ne da bi kroglica koga zadela. Pribitela sta še dva policaja. Zopet so se ruvali. Vrgli so Mitzkega celo na tla, a vendar le se je revolver znova sprožil in Mitzki se je zadel v sence do mrtvega. Mitzki je bil sila nervozen ter je vedno govoril o svojem samomoru.

* (Utrinjjanje zvezd.) 13. in 14. t. m. pričakujejo zvezdoznanci jako veliko in bogato utrinjjanje zvezd.

* (Hiše se porušile.) Kakor poročajo iz Nice, so se pred kratkim v gorski vasi Brok, mej Alpami, porušile tri hiše. Veliko oseb je mrtvih in nekaj hudo ranjenih.

* (Tapete iz cinka.) V Severni Ameriki so postale moderne cinkaste tapete. Te tapete so včasih jako slične marmorju.

* (Blaznik v kraljevih sobah.) Iz Stuttgarta poročajo, da je zlezel te dni ponoči preko ograje skozi odprto okno v takozvani Viljemov palais, v rezidenco kralja, neznan mož. Tam je našel prazno sobo ter je legel v posteljo spat. Predno pa je šel v postelj, je pisal kralju in drugim dvornim osebam pisma. Zjutraj so ga našli sluge. Neznanec trdi, da je knez. Seveda so ga odvedli v — blaznico.

Telefonična in brzojavna poročila

Dunaj 7. novembra. Pod predsedstvom ministerskega predsednika grofa Thuna je imel včeraj ministerski svet več ur trajajočo sejo, po kateri je grof Thun dlje časa konferiral z grofom Goluchowskim.

Dunaj 7. novembra. Vsled sklepa mladočeške stranke, naj klubovi zastopniki v nagodbenem odseku glasujejo skupno z drugimi zastopniki desnice, je posl. dr. Fořt odložil mandat za nagodbeni odsek in izstopi tudi iz kvotne deputacije.

Dunaj 7. novembra. Pododseka za trgovinsko in carinsko pogodbo in za bančno pogodbo sta imela danes seji. Razprave tečejo silno počasi. Očitno je, da jih nemški opozicijonalcji nalašč zavlačujejo, saj stavljajo celo preminjevalne predloge, ki si mej seboj nasprotujejo. Pododsek za trgovinsko in carinsko pogodbo je rešil šele IV člene, rešiti pa jih ima še IX., pododsek za bančno pogodbo je rešil šele dva paragrafa. Tekom prihodnjih dni se pokaže jasno, kaj nameravajo nemški nacionalci. Hohenburger je sklical za sredo klubovo sejo, v kateri se odloči, ali začne stranka očitno obstrukcijo ali pa bo nadaljevala sedanjo taktiko.

Dunaj 7. novembra. Proračun za leto 1899. je pripravljen. V njem se nahaja svota 100 000 gld. za češko tehniko v Brnu. Cesarska odločba, s katero se odredi ustanovitev tega zavoda, izide najbrž že tekom prihodnjih dni.

Gradec 7. novembra. Shod zaupnih mož nemškonacionalne stranke se je vršil včeraj. Shoda se je udeležilo nad sto zaupnih mož, a jako malo poslancev. Mej slednjimi so bili: Hohenburger, Girstmayr, Hofmann-Wellenhof, Wolffhart in Pommerl. Derschatta je obširno razpravljajal o položaju in ostro prijemal nemškonacionalno stranko, zlasti dr. Steinwenderja, češ, da je on zakrivil novo taktiko, vsled katere so Nemci zašli v zagato. Dokazoval je, da morajo Nemci porabiti vsa sredstva, da pridejo v tisto situvacijo, v kateri se nahajajo sedaj Madjari in — vzlic omladini in Komarovu — tudi Čehi, da se morajo boriti z mečem v roki toliko časa, da se jih bodo merodajni krogi bali. Nekateri poslanci so poskušali, opravičiti postopanje stranke, a brez uspeha. Nasvetovana resolucija, s katero se shod pač izreka za ohranitev nemške „Gemeinbürgschaft“, a proti vsaki alijanci nemških nacionalcev z nemškoliberalnimi veleposestniki je bila soglasno sprejeta. Zborovalci so se razšli prepevaje „Die Wacht am Rhein“.

Kaneja 7. novembra. Včeraj je bila sistirana turška uprava poštnih in brzojavnih uradov. Kretski ustaši so streljali na turško vojno ladjo, stoječo pri utrdbi Izvedin.

Pariz 7. novembra. Paty de Clam je bil po poročilih listov suspendiran, ker se je dokazalo, da je on pisatelj z raznimi psevdonimi podpisanih pisem in brzojavk, katere je dobil Picquart. „Matin“ pripoveduje, da se mej tajnimi dokumenti nahajajo tudi fotografije raznih pisem nemškega poslanika in njegovih hčera, katera pisma so bila na pošti odprta.

London 7. novembra. Vlada je odredila takojšnjo mobilizacijo jednega dela vojske, in sicer tistega, ki garnizonira okrog Dovenporta. Tudi mobilizacija mornarice se nadaljuje.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

V torek, dne 8. novembra 1898.

Opereta! Prvikrat: Noviteta!

Klarica na vojaških vajah.

Opereta v štirih dejanjih. Francoski spisala Raymond in Mars, uglasil Viktor Roger. Poslovenil Ivan Cankar. Kapelnik g. Hil Benišek. Režiser g. Rud. Inemann.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek ob 7.30. uri. Konec po 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester c. in kr. pešpolka št. 27. V četrtek, dne 10. novembra: "Klarica na vojaških vajah". Opereta.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

November	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempera-tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
5.	9. zvečer	735.0	12.5	sl. szah.	megla	1.4
6.	7. jutraj	735.1	9.0	sl. svzh.	megla	
	2. popol.	735.8	16.7	sl. svzh.	skoro jas.	
7.	9. zvečer	738.8	12.2	brezvetr.	oblačno	7.0
	7. jutraj	742.2	9.6	sl. jvzh.	oblačno	
	2. popol.	742.4	10.9	sr. svzh.	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 12.6° in 12.6°, na 6.5° in 6.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 7. novembra 1898.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 " 75 "
Avstrijska zlata renta	119 " 65 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 45 "
Ogerska zlata renta 4%	119 " 50 "
Ogerska krona renta 4%	97 " 80 "
Avstro-ogerske bančne delnice	908 " "
Kreditne delnice	353 " 50 "
London vista	120 " 55 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 90 "
90 mark	11 " 77 "
90 frankov	9 " 55 "
Italijanski bankovci	43 " 82 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 68 "

Dne 5. novembra 1898

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	165 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196 " 25 "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130 " 25 "
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zisti zast. listi	98 " 10 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154 " 50 "
Ljubljanske srečke	23 " — "
Rudolfove srečke po 10 gld.	25 " — "
Kreditne srečke po 100 gld.	200 " — "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	569 " — "
Papirnati rubelj	1 " 27 1/2 "

Stavbinski risar

(Bauzeichner)

z mnogoletno prakso, govoreč slovenski, hrvatski in nemški, želi svoje mesto premeniti.

Ponudbe prosi pod adreso: S. A. Zagreb. Jurišičeva ulica 20. (1732-1)

Pojasnilo.

Z ozirom na razne neresnične in zlobne govorice, ki jih trosijo mej občinstvo prodajalci premoga, člani takozvanega kartela, da namreč ne bodem več prodajal premoga, si usojam slav. občinstvu naznaniti, da premog še vedno prodajam po isti ceni, namreč

50 kg 50 kr.

ter se priporočam slavnoistemu za obilna naročila.

Ljubljana, 5. novembra 1898.

Josip Turk ml.

(1725-2)

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da prevzamam in izvršujem točno naročila na kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina i. t. d.

Posiljatve v omotih po 5 kil oddajam po pošti, one od 30 kr. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. hrčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali žele o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr.

morske ribe in rake, sveže sadje, fino olje i. t. d.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po niski ceni.

Cenike razpošljam radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dati blago po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence. (637-28)

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojata posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan

v Trstu, v ulici San Francesco šte. 6.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetter na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregec, Curih, Genevo Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto iz v Kočevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregeca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lenc-Gasteina Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca Pontabla. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, sadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. (1044)

Trikot-perilo

za jesen in zimo ima za preprodajalce

Albert Matzner na Dunaji, I., Kohlmesseergasse 8.

Zavoje vzorcev, obsegajoče srajce, jopice, hlače za gospode, dame in otroke, v znesku 10-20 gld. proti povzetju ali dunajskim referencam. (1401-25)

Pri parni žagi g. A. Bačića v Drenovcu, zadnja pošta Varaždinske Toplice na Hrvaškem, dobi delo

20 drvarjev

kateri znajo hlode v gozdu spuščati.

Nadalje išče se v to svrhu več

nastojnik ali podjetnik

ki bi na akord to delo prevzel.

Ponudbe naj se pošiljajo na „Upravo paroplane (parne žage) v Drenovcu, zadnja pošta Varaždinske Toplice, Hrvatska. (1701-3)

Bernard Perko

uradnik južne železnice

Minka Perko rojena **Mešek**

poročena.

(1729)

Velikovec - Sinčja vas

Litija

dne 7. novembra 1898.

Mesto vsakega posebnega naznanila.

Juan Frelih

dež. računski oficijal

Jani Frelih rojena **Mobilca**

poročena.

(1730)

U Ljubljani, dne 6. novembra 1898.

Mesto vsakega drugega obvestila.

Pri okrajni bolniški blagajni v Kamniku se odda s 1. januarjem 1899

služba blagajnika.

Blagajna šteje od 1200 do 1900 udov. Plača po dogovoru. Kavcije se zahteva 1000 gld. Ponudbe do 30. novembra 1898

Okrajna bolniška blagajna v Kamniku

dne 2. novembra 1898.

(1699-2)

Rajko Justin

nadučitelj

Mici Justin roj. **Puppis**

učiteljica

poročena.

(1728)

Ureme

Hošana

dne 6. listopada 1898.